

UREDBA (ES) št. 1072/2009 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA
z dne 21. oktobra 2009
o skupnih pravilih za dostop do trga mednarodnega cestnega prevoza blaga
(prenovitev)
(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 71 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Potrebne so številne bistvene spremembe Uredbe Sveta (EGS) št. 881/92 z dne 26. marca 1992 o dostopu na trg znotraj Skupnosti pri cestnem prevozu blaga na ozemlje države članice ali z njega ali prek ozemlja ene ali več držav članic ⁽³⁾, Uredbe Sveta (EGS) št. 3118/93 z dne 25. oktobra 1993 o pogojih, pod katerimi lahko cestni prevozniki nerezidenti opravljajo notranje cestne prevoze tovora v državi članici ⁽⁴⁾ in Direktive 2006/94/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o določitvi skupnih pravil za določene vrste cestnega prevoza blaga ⁽⁵⁾. Zaradi jasnosti in poenostavitve bi bilo treba te pravne akte prenoviti in strniti v eno samo uredbo.

(2) Vzpostavitev skupne prometne politike med drugim vključuje določitev enotnih pravil, ki se uporabljajo za dostop na trg v mednarodnem cestnem prevozu blaga znotraj ozemlja Skupnosti, in pogojev, pod katerimi lahko cestni prevozniki nerezidenti opravljajo prevozne storitve v državi članici. Ta pravila se morajo določiti na tak način, da omogočijo nemoteno delovanje notranjega prevoznega trga.

(3) Da bi zagotovili skladen okvir za mednarodni cestni prevoz v celotni Skupnosti, bi se morala ta uredba uporabljati za vse mednarodne prevoze na ozemlju Skupnosti. Prevoze iz držav članic v tretje države še vedno v veliki meri urejajo dvostranski sporazumi med državami članicami in navedenimi tretjimi državami. Zato se ta uredba ne bi smela uporabljati za tisti del vožnje na ozemlju države članice, kjer se blago naklada ali razklada, dokler se ne sklenejo potrebni sporazumi med Skupnostjo in zadevnimi tretjimi državami. Uporabljati bi se morala na ozemlju prečkane tranzitne države članice.

(4) Vzpostavitev skupne prometne politike pomeni odpravo vseh omejitev proti osebi, ki opravlja storitve prevoza, na podlagi njenega državljanstva ali dejstva, da ima sedež v državi članici, ki ni tista, v kateri bo storitev opravljena.

(5) Da bi to dosegli na nemoten in prožen način, bi bilo treba določiti prehodni režim kabotaže, dokler uskladitev trga cestnega prevoza ne bo zaključena.

(6) Postopno izoblikovanje enotnega evropskega trga bi moralo voditi k odpravi omejitev dostopa na domače trge držav članic. Vseeno pa bi bilo pri tem treba upoštevati učinkovitost nadzora in razvoj pogojev zaposlitve v poklicu, usklajevanje pravil med drugim na področjih izvrševanja predpisov in dajatev za uporabo cest ter socialne in varnostne zakonodaje. Komisija bi morala pozorno spremljati položaj na trgu ter omenjeno usklajevanje in, če je primerno, predlagati nadaljnje odpiranje domačih trgov cestnega prevoza, vključno s kabotažo.

⁽¹⁾ UL C 204, 9.8.2008, str. 31.

⁽²⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 21. maja 2008 (še ni objavljeno v Uradnem listu), Skupno stališče Sveta z dne 9. januarja 2009 (UL C 62 E, 17.3.2009, str. 46), Stališče Evropskega parlamenta z dne 23. aprila 2009 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in Sklep Sveta z dne 24. septembra 2009.

⁽³⁾ UL L 95, 9.4.1992, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 279, 12.11.1993, str. 1.

⁽⁵⁾ UL L 374, 27.12.2006, str. 5.

(7) Po Direktivi 2006/94/ES so določene vrste prevoza izvzete iz dovoljenja Skupnosti in iz vseh drugih prevoznih dovoljenj. V okviru ureditve trga, določene s to uredbo, bi bilo treba sistem izvzetja iz licence Skupnosti in vsakega drugega prevoznega dovoljenja ohraniti za nekatere od tistih vrst prevoza zaradi njihove posebne narave.

- (8) Po Direktivi 2006/94/ES bo prevoz blaga, pri katerem se uporabljajo vozila z največjo težo od 3,5 tone do 6 ton, izvzet iz zahteve po licenci Skupnosti. Vendar pravila Skupnosti na področju cestnega prevoza blaga na splošno veljajo za vozila z največjo maso nad 3,5 tone. Določbe te uredbe bi bilo zato treba uskladiti s splošnim področjem uporabe pravil Skupnosti o cestnem prevozu in izjemo omogočiti le za vozila z največjo maso do 3,5 tone.
- (9) Mednarodni cestni prevoz blaga bi moral biti odvisen od razpolaganja z licenco Skupnosti. Od cestnih prevoznikov bi bilo treba zahtevati, da imajo v vsakem od svojih vozil overjeno verodostojno kopijo licence Skupnosti, da bi izvršnim organom, zlasti tistim zunaj države članice sedeža prevoznika, omogočili učinkovit nadzor. Zato je treba določiti podrobnejše pogoje glede formata in drugih lastnosti licence Skupnosti ter overjenih kopij.
- (10) Cestne preglede bi bilo treba izvajati brez neposredne ali posredne diskriminacije na podlagi državljanstva cestnega prevoznika ali države sedeža cestnega prevoznika ali registracije vozila.
- (11) Treba bi bilo določiti pogoje, ki urejajo izdajanje in odvzem licenc Skupnosti ter vrste prevoza, za katere se uporabljajo, njihove roke veljavnosti in podrobna pravila za njihovo uporabo.
- (12) Uvesti bi bilo treba tudi potrdilo za voznike, da bi države članice lahko učinkovito preverjale, ali so vozniki iz tretjih držav zakonito zaposleni ali zakonito na voljo cestnemu prevozniku, ki je odgovoren za zadevni prevoz.
- (13) Cestnim prevoznikom, ki so imetniki licenc Skupnosti iz te uredbe, in cestnim prevoznikom, ki imajo dovoljenje za opravljanje določenih kategorij mednarodnih prevozov tovora, bi bilo treba začasno dovoliti opravljanje nacionalnih prevozov v državi članici skladno s to uredbo, ne da bi tam imeli svoj statutarni sedež ali drugo poslovalnico. Pri opravljanju takšne kabotaže bi bilo treba upoštevati zakonodajo Skupnosti, kot je Uredba (ES) št. 561/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o usklajevanju določene socialne zakonodaje v zvezi s cestnim prometom ⁽¹⁾, in nacionalno zakonodajo na določenih področjih, ki velja v državi članici gostiteljici.
- (14) Treba bi bilo sprejeti določbe, s katerimi bi se omogočilo ukrepanje v primeru resnih motenj na trgih prevoznih storitev. Za ta namen je treba uvesti primeren postopek odločanja in zbiranja potrebnih statističnih podatkov.
- (15) Brez poseganja v določbe Pogodbe o pravici do ustanavljanja pomeni kabotaža opravljanje storitev s strani cestnih prevoznikov v državi članici, v kateri nimajo sedeža, in ne bi smela biti prepovedana, če opravljanje teh dejavnosti ne pomeni stalne ali nenehne dejavnosti v tej državi članici. Za lažje izpolnjevanje te zahteve bi bilo treba jasneje opredeliti pogostost kabotaže in obdobje, v katerem se lahko opravlja. V preteklosti so bili taki nacionalni prevozi dovoljeni le začasno. V praksi je bilo težko ugotoviti, kateri prevozi so dovoljeni. Zato so potrebna jasna in lahko izvršljiva pravila.
- (16) Ta uredba ne posega v določbe o dohodnem ali odhodnem cestnem prevozu blaga kot delu kombiniranega prevoza iz Direktive Sveta 92/106/EGS z dne 7. decembra 1992 o določitvi skupnih pravil za nekatere vrste kombiniranega prevoza blaga med državami članicami ⁽²⁾. Nacionalni cestni prevozi v državi članici gostiteljici, ki niso del kombiniranega prevoza, kot je določen v Direktivi 92/106/EGS, spadajo pod opredelitev kabotaže in bi zanje morale zato veljati zahteve iz te uredbe.
- (17) Določbe Direktive 96/71/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 1996 o napotitvi delavcev na delo v okviru opravljanja storitev ⁽³⁾ se uporabljajo za prevozna podjetja, ki opravljajo kabotažo.
- (18) Da bi lahko izvršni organi držav članic gostiteljic učinkovito opravljali kontrolo kabotaž, bi se jim moral zagotoviti vsaj dostop do podatkov iz tovarnega lista in tahografa v skladu z Uredbo Sveta (EGS) št. 3821/85 z dne 20. decembra 1985 o tahografu (nadzorni napravi) v cestnem prometu ⁽⁴⁾.
- (19) Države članice bi si morale pomagati z namenom pravilne uporabe te uredbe.

⁽¹⁾ UL L 102, 11.4.2006, str. 1.

⁽²⁾ UL L 368, 17.12.1992, str. 38.

⁽³⁾ UL L 18, 21.1.1997, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 370, 31.12.1985, str. 8.

- (20) Upravne postopke bi bilo treba čim bolj skrajšati, brez opustitve kontrole in kazni, ki zagotavljajo pravilno uporabo in učinkovito izvrševanje te uredbe. V ta namen bi bilo treba pojasniti in okrepiti obstoječa pravila o odvzemu licence Skupnosti. Obstoječa pravila bi bilo treba prilagoditi, da bodo omogočala učinkovito sankcioniranje resnih kršitev, storjenih v državi članici gostiteljici. Kazni bi morale biti nediskriminatorne in sorazmerne z resnostjo kršitev. Obstajati bi morala možnost vložiti pravnega sredstva zoper vsako naloženo kazen.
- (21) Države članice bi morale v svoj nacionalni elektronski register podjetij cestnega prevoza vnesti vse resne kršitve, ki so jih storili cestni prevozniki in za katere so bile naložene kazni.
- (22) Da bi se olajšala in okrepila izmenjava informacij med nacionalnimi organi, bi morale države članice ustrezne informacije izmenjati preko nacionalnih kontaktnih točk, vzpostavljenih v skladu z Uredbo (ES) št. 1071/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o določitvi skupnih pravil glede pogojev, ki morajo biti izpolnjeni za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika ⁽¹⁾.
- (23) Ukrepe, potrebne za izvajanje te uredbe, bi bilo treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil ⁽²⁾.
- (24) Zlasti bi bilo treba Komisiji podeliti pooblastila za prilagoditev prilog I, II in III k tej uredbi tehničnemu napredku. Ker so ti ukrepi splošnega obsega in so namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te uredbe, jih je treba sprejeti v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 5a Sklepa 1999/468/ES.
- (25) Države članice bi morale sprejeti potrebne ukrepe za izvajanje te uredbe, zlasti glede učinkovitih, sorazmernih in odvračilnih kazni.
- (26) Ker cilja te uredbe, in sicer zagotovitev skladnega okvira za mednarodni cestni prevoz blaga v celotni Skupnosti, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker ta cilj zaradi obsega in učinkov lažje doseže Skupnost, Skupnost lahko sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. Skladno z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega okvirov, ki so potrebni za doseganje navedenega cilja –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Področje uporabe

1. Ta uredba se uporablja v mednarodnem cestnem prevozu blaga za najem ali plačilo za vožnje, ki se opravljajo na ozemlju Skupnosti.
2. Pri prevozu iz države članice v tretjo državo in obratno se ta uredba uporablja za del vožnje na ozemlju katere koli prečkane tranzitne države članice. Ne uporablja se za del vožnje na ozemlju države članice nakladanja ali razkladanja, dokler se ne sklene potreben sporazum med Skupnostjo in zadevno tretjo državo.
3. Do sklenitve sporazumov iz odstavka 2 ta uredba ne vpliva na:
 - (a) določbe v zvezi s prevozom iz države članice v tretjo državo in obratno, ki so vključene v dvostranske sporazume, ki so jih države članice sklenile s temi tretjimi državami;
 - (b) določbe v zvezi s prevozom iz države članice v tretjo državo in obratno, ki so vključene v dvostranske sporazume, sklenjene med državami članicami, ki bodisi po dvostranskih dovoljenjih ali po sporazumih o liberalizaciji dovoljujejo cestnim prevoznikom nakladanje in razkladanje v državi članici, v kateri nimajo sedeža.
4. Ta uredba se uporablja za notranji cestni prevoz blaga, ki ga občasno opravlja cestni prevoznik nerezident, kot je določeno v poglavju III.
5. Za naslednje vrste prevoza in prazne vožnje, ki potekajo v povezavi s takimi prevozi, se ne zahteva licenca Skupnosti in zanje ni potrebno prevozno dovoljenje:
 - (a) prevoz pošte kot univerzalna storitev;
 - (b) prevoz vozil, ki so bila poškodovana ali so se pokvarila;
 - (c) prevoz blaga z motornimi vozili, katerih dovoljena skupna masa, vključno s skupno teža priklopnikov, ne presega 3,5 tone;
 - (d) prevoz blaga v motornih vozilih, če so izpolnjeni naslednji pogoji:
 - (i) blago, ki se prevaža, je last podjetja oziroma ga je podjetje prodalo, kupilo, dalo v najem ali najelo, izdelalo, pridobilo, obdelalo ali popravilo;

⁽¹⁾ Glej stran 51 tega Uradnega lista.

⁽²⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

- (ii) namen vožnje je prevoz blaga v podjetje ali iz njega ali njegovo gibanje znotraj ali zunaj podjetja za lastne potrebe podjetja;
- (iii) motorna vozila, ki se uporabljajo za tak prevoz, v skladu s pogodbeno obveznostjo vozijo zaposleni v podjetju ali so takemu podjetju na voljo;
- (iv) vozila, ki prevažajo blago, so last podjetja oziroma jih je podjetje kupilo z odloženim plačilom ali najelo, vendar pod pogojem, da v primeru najema izpolnjujejo pogoje Direktive 2006/1/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. januarja 2006 o uporabi vozil, najetih brez voznikov, za cestni prevoz blaga ⁽¹⁾; in
- (v) tak prevoz je samo pomožna dejavnost v okviru celotne dejavnosti podjetja;
- (e) prevoz medicinskih izdelkov, pripomočkov, opreme in drugih izdelkov, ki se zahtevajo za medicinsko oskrbo pri pomoči v nujnih primerih, zlasti pri naravnih katastrofah.
- (d) prazno vožnjo v povezavi s prevozom iz točk (a), (b) in (c);
3. „država članica gostiteljica“ pomeni državo članico, v kateri cestni prevoznik opravlja dejavnost in ki ni država članica sedeža cestnega prevoznika;
4. „cestni prevoznik nerezident“ pomeni podjetje, ki opravlja cestni prevoz blaga v državi članici gostiteljici;
5. „voznik“ pomeni vsako osebo, ki vozi vozilo, čeprav le za krajši čas, ali se po službeni dolžnosti prevaža v vozilu, da je po potrebi na voljo za vožnjo;
6. „kabotaža“ pomeni notranji cestni prevoz za najem ali plačilo, ki se začasno opravlja v državi članici gostiteljici skladno s to uredbo;
7. „resna kršitev zakonodaje Skupnosti o cestnem prometu“ pomeni kršitev, ki lahko vodi do izgube dobrega ugleda v skladu s členom 6(1) in (2) Uredbe (ES) št. 1071/2009 in/ali začasnega ali stalnega odvzema licence Skupnosti.

Točka (d)(iv) prvega pododstavka se ne uporablja za uporabo nadomestnega vozila v času manjše okvare vozila, ki se navadno uporablja.

6. Določbe iz odstavka 5 ne vplivajo na pogoje, pod katerimi država članica svojim državljanom dovoli opravljanje dejavnosti iz navedenega odstavka.

Člen 2

Opredelitev pojmov

Za namene te uredbe:

1. „vozilo“ pomeni motorno vozilo, registrirano v državi članici, ali spojeno kombinacijo vozil, od katerih je vsaj motorno vozilo registrirano v državi članici, in se uporablja izključno za prevoz blaga;
2. „mednarodni prevoz“ pomeni:
 - (a) vožnjo, ki se opravlja s polnim vozilom, pri kateri sta odhodni in namembni kraj v dveh različnih državah članicah, s tranzitom ali brez tranzita skozi eno državo članico ali tretjo državo oziroma več držav članic ali tretjih držav;
 - (b) vožnjo, ki se opravlja s polnim vozilom iz države članice v tretjo državo ali obratno, s tranzitom ali brez tranzita skozi državo članico ali tretjo državo oziroma več držav članic ali tretjih držav;
 - (c) vožnjo, ki se opravlja s polnim vozilom med tretjimi državami, s tranzitom prek ozemlja ene države članice ali več držav članic; ali

POGLAVJE II

MEDNARODNI PREVOZ

Člen 3

Splošno načelo

Za opravljanje mednarodnega prevoza se zahteva licenca Skupnosti skupaj s potrdilom za voznike, če je voznik državljan tretje države.

Člen 4

Licenca Skupnosti

1. Licenco Skupnosti izda država članica v skladu s to uredbo cestnemu prevozniku, ki prevaža blago po cesti za najem ali plačilo in ki:
 - (a) ima sedež v tej državi članici v skladu z zakonodajo Skupnosti in nacionalno zakonodajo te države članice; in
 - (b) ima v državi članici sedeža pravico do opravljanja mednarodnega cestnega prevoza blaga, v skladu z zakonodajo Skupnosti in nacionalno zakonodajo te države članice o opravljanju poklica cestnega prevoznika blaga.
2. Licenco Skupnosti izdajo pristojni organi države članice sedeža za obdobje do 10 let, ki se lahko podaljša.

Licenca Skupnosti in overjene kopije, ki so bile izdane pred datumom začetka uporabe te uredbe, ostanejo v veljavi do datuma izteka njihove veljavnosti.

⁽¹⁾ UL L 33, 4.2.2006, str. 82.

Komisija obdobje veljavnosti licence Skupnosti prilagodi tehničnemu napredku, zlasti glede nacionalnih elektronskih registrov, kakor je določeno v členu 16 Uredbe (ES) št. 1071/2009. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te uredbe, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 15(2).

3. Država članica sedeža imetniku izda izvornik licence Skupnosti, ki jo hrani cestni prevoznik, in več overjenih verodostojnih kopij, ki ustrezajo številu vozil, ki so na voljo imetniku licence Skupnosti, in so ta vozila bodisi v popolni lasti ali pa je bila zanje sklenjena na primer pogodba o nakupu na kredit, najemna pogodba ali pogodba o odloženem plačilu.

4. Licenca Skupnosti in overjene verodostojne kopije ustrezajo vzorcu iz Priloge II, ki določa tudi pogoje, ki urejajo njegovo uporabo. Licenca Skupnosti ima vsaj dva od zaščitnih elementov, naštetih v Prilogi I.

Komisija prilogi I in II prilagodi tehničnemu napredku. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te uredbe, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 15(2).

5. Licenca Skupnosti in overjene verodostojne kopije licence so opremljene s pečatom organa izdaje ter podpisom in zaporedno številko. Zaporedna številka licence Skupnosti in overjenih verodostojnih kopij se vnese v nacionalni elektronski register podjetij cestnega prevoza kot del podatkov v zvezi s cestnim prevoznikom.

6. Licenca Skupnosti se izda v imenu cestnega prevoznika in ni prenosljiva. Overjena verodostojna kopija licence Skupnosti se hrani v vsakem vozilu cestnega prevoznika in se predloži vselej, ko to zahteva pooblaščen inšpektor.

Kadar gre za spojeno kombinacijo vozil, se overjena verodostojna kopija hrani v motornem vozilu. Overjena verodostojna kopija zajema spojeno kombinacijo vozil tudi kadar priklopnik ali polpriklopnik ni registriran ali nima dovoljenja za uporabo cest v imenu imetnika licence ali če je registriran ali ima dovoljenje za vožnjo po cestah drugih držav.

Člen 5

Potrdilo za voznike

1. Potrdilo za voznike izda država članica v skladu s to uredbo kateremu koli cestnemu prevozniku, ki:

(a) ima licenco Skupnosti; in

(b) v navedeni državi članici bodisi zakonito zaposluje voznika, ki ni državljan države članice niti ni rezident za daljši čas v skladu z Direktivo Sveta 2003/109/ES z dne 25. novembra 2003 o statusu državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za

daljši čas⁽¹⁾, ali zakonito uporablja voznika, ki ni državljan države članice niti ni rezident za daljši čas v smislu navedene direktive in ki je cestnemu prevozniku na voljo v skladu s pogoji zaposlitve in poklicnega usposabljanja, določenimi v navedeni državi članici:

(i) z zakoni ali drugimi predpisi, in, če je primerno,

(ii) s kolektivnimi pogodbami v skladu z veljavnimi predpisi v navedeni državi članici.

2. Potrdilo za voznike izdajo pristojni organi države članice sedeža cestnega prevoznika na zahtevo imetnika licence Skupnosti za vsakega voznika, ki ni državljan države članice niti ni rezident za daljši čas v smislu Direktive 2003/109/ES in ga prevoznik zakonito zaposluje, ali za vsakega voznika, ki ni državljan države članice niti rezident za daljši čas v smislu navedene direktive in je na voljo prevozniku. Vsako potrdilo za voznike potrjuje, da je imetnik, ki je v njem imenovan, zaposlen pod pogoji, določenimi v odstavku 1.

3. Potrdilo za voznike ustreza vzorcu iz Priloge III. Potrdilo ima vsaj dva od zaščitnih elementov, naštetih v Prilogi I.

4. Komisija Prilogo III prilagodi tehničnemu napredku. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te uredbe, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 15(2).

5. Potrdilo za voznike je opremljeno s pečatom organa izdaje ter podpisom in zaporedno številko. Zaporedna številka potrdila za voznike se vnese v nacionalni elektronski register podjetij cestnega prevoza kot del podatkov o cestnem prevozniku, ki ga da na voljo vozniku, imenovanemu v njem.

6. Potrdilo za voznike je last cestnega prevoznika, ki ga da na voljo vozniku, imenovanemu v njem, kadar voznik vozi vozilo z licenco Skupnosti, izdano navedenemu prevozniku. Overjeno kopijo potrdila za voznike, ki ga izdajo pristojni organi države članice sedeža cestnega prevoznika, se hrani v poslovnih prostorih prevoznika. Potrdilo za voznike se pokaže na zahtevo pooblaščenega inšpektorja.

7. Potrdilo za voznike se izda za obdobje, ki ga določi država članica izdajateljica, vendar z veljavnostjo največ 5 let. Potrdila za voznike, ki so bila izdana pred datumom začetka uporabe te uredbe, ostanejo v veljavi do datuma izteka njihove veljavnosti.

⁽¹⁾ UL L 16, 23.1.2004, str. 44.

Potrdilo za voznike velja, dokler so izpolnjeni pogoji, pod katerimi je bilo izdano. Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe za zagotovitev, da cestni prevoznik nemudoma vrne potrdilo organom, ki so ga izdali, če navedeni pogoji niso več izpolnjeni.

Člen 6

Preverjanje izpolnjevanja pogojev

1. Kadar se vloži prošnja za licenco Skupnosti ali prošnja za podaljšanje licence Skupnosti v skladu s členom 4(2), pristojni organi države članice sedeža preverijo in potrdijo, ali cestni prevoznik izpolnjuje oziroma ali še izpolnjuje pogoje, določene v členu 4(1).

2. Pristojni organi države članice sedeža z opravljanjem vsakoletnih kontrol, ki obsegajo vsaj 20 % veljavnih potrdil za voznike, izdanih v navedeni državi članici, redno preverjajo, ali so pogoji iz člena 5(1), pod katerimi je bilo potrdilo za voznike izdano, še vedno izpolnjeni.

Člen 7

Zavrnitev izdaje ter odvzem licence Skupnosti in potrdila za voznike

1. Če pogoji iz člena 4(1) ali tisti iz člena 5(1) niso izpolnjeni, pristojni organi države članice sedeža zavrnejo vlogo za izdajo ali podaljšanje licence Skupnosti ali izdajo potrdila za voznike z obzloženo odločbo.

2. Pristojni organi odvzamejo licenco Skupnosti ali potrdilo za voznike, če imetnik:

- (a) ne izpolnjuje več pogojev iz člena 4(1) ali tistih iz člena 5(1), ali
- (b) je dal napačne informacije v zvezi z vlogo za izdajo licence Skupnosti ali potrdila za voznike.

POGLAVJE III

KABOTAŽA

Člen 8

Splošno načelo

1. Vsak cestni prevoznik, ki opravlja prevoz blaga za najem ali plačilo in je imetnik licence Skupnosti ter katerega voznik – državljan tretje države – ima potrdilo za voznike, je pod pogoji iz tega poglavja upravičen do opravljanja kabotaže.

2. Ko je blago, ki se prevaža v okviru dohodnega mednarodnega prevoza, dostavljeno, se cestnim prevoznikom iz odstavka 1 dovoli opravljanje do treh kabotaž z istim vozilom, ali – v primeru spojenih vozil – z motornim vozilom tega istega vozila po mednarodnem prevozu iz druge države članice ali

tretje države v državo članico gostiteljico. Zadnje razkladanje v okviru kabotaže pred zapustitvijo države članice gostiteljice se izvrši v 7 dneh od zadnjega razkladanja v državi članici gostiteljici v okviru dohodnega mednarodnega prevoza.

Cestni prevozniki v roku iz prvega pododstavka opravijo del kabotaž ali vso kabotažo, dovoljeno v skladu z navedenim pododstavkom, v kateri koli državi članici, če se omejijo na eno kabotažo v eni državi članici v 3 dneh po tem, ko nenatovorjeni vstopijo na ozemlje navedene države članice.

3. Opravljanje cestnih prevozov blaga v državi članici gostiteljici s strani cestnega prevoznika nerezidenta velja za skladno s to uredbo le, če lahko cestni prevoznik predloži jasne dokaze o dohodnem mednarodnem prevozu ter o vsaki zaporedni izvedeni kabotaži.

Dokazi iz prvega pododstavka vključujejo naslednje podatke za vsak prevoz:

- (a) ime, naslov in podpis pošiljatelja;
- (b) ime, naslov in podpis cestnega prevoznika;
- (c) ime, naslov in podpis prejemnika ter, potem ko je bilo blago dostavljeno, datum dostave;
- (d) kraj in datum prevzema blaga ter kraj, določen za dostavo;
- (e) splošno uporabljan opis vrste blaga in načina pakiranja ter v primeru nevarnega blaga njegov splošno uveljavljen opis kot tudi število pošiljk ter njihove posebne oznake in številke;
- (f) bruto maso blaga ali njegovo drugače izraženo količino;
- (g) registrske tablice motornih vozil in priklopnikov.

4. Za dokazovanje, da so bili izpolnjeni pogoji iz tega člena, se ne zahtevajo dodatni dokumenti.

5. Vsakemu cestnemu prevozniku, ki ima pravico, da v državi članici sedeža, v skladu z zakonodajo te države članice opravlja cestne prevoze za najem ali plačilo, navedene v členu 1(5)(a), (b) in (c), je dovoljeno, da pod pogoji iz tega poglavja po potrebi opravlja kabotažo iste vrste ali kabotažo z vozili iz iste kategorije.

6. Omejitve ne veljajo za dovoljenje za opravljanje kabotaže v okviru načinov prevoza iz člena 1(5)(d) in (e).

Člen 9

Pravila, ki se uporabljajo za kabotažo

1. Če v zakonodaji Skupnosti ni drugače določeno, za opravljanje kabotaže veljajo zakoni in drugi predpisi, ki veljajo v državi članici gostiteljici glede naslednjega:

- (a) pogojev, ki urejajo prevozno pogodbo;
- (b) teže in dimenzij vozil;
- (c) zahtev v zvezi s prevozom določenih kategorij blaga, zlasti nevarnih snovi, pokvarljivih prehrabnih proizvodov in živih živali;
- (d) časa vožnje in obdobja počitka;
- (e) davka na dodano vrednost (DDV) na prevozne storitve.

Teže in dimenzije iz točke (b) prvega pododstavka lahko, kadar je primerno, presegajo tiste, ki se uporabljajo v državi članici sedeža cestnega prevoznika, vendar pod nobenim pogojem ne smejo presežati omejitev, ki jih država članica gostiteljica določi za notranji promet, ali tehničnih značilnosti, ki so navedene v dokazilih iz člena 6(1) Direktive Sveta 96/53/ES z dne 25. julija 1996 o določitvi največjih dovoljenih mer določenih cestnih vozil v Skupnosti v notranjem in mednarodnem prometu in največjih dovoljenih tež v mednarodnem prometu ⁽¹⁾.

2. Zakoni in drugi predpisi iz odstavka 1 se uporabljajo za cestne prevoznike nerezidente pod pogoji, ki veljajo za prevoznike s sedežem v državi članici gostiteljici, da bi preprečili vsako diskriminacijo na podlagi državljanstva ali kraja sedeža.

Člen 10

Zaščitni postopek

1. Če kabotaža na določenem zemljepisnem območju povzroči ali poveča resne motnje na nacionalnem trgu prevoznih storitev, se lahko vsaka država članica obrne na Komisijo, da bi se sprejeli zaščitni ukrepi, in Komisiji zagotovi vse potrebne podatke in jo obvesti o ukrepih, ki jih namerava sprejeti v zvezi s cestnimi prevozniki rezidenti.

2. Za namene odstavka 1:

„resne motnje nacionalnega trga prevoznih storitev na določenem zemljepisnem območju“ pomenijo obstoj težav, značilnih za ta trg, tako da povzročajo resen in morebiti trajni presežek ponudbe nad povpraševanjem, kar lahko ogrozi finančno trdnost in preživetje velikega števila cestnih prevoznikov,

⁽¹⁾ UL L 235, 17.9.1996, str. 59.

„zemljepisno območje“ pomeni območje, ki obsega del ozemlja ali celotno ozemlje države članice ali zajema del ozemlja ali celotno ozemlje drugih držav članic.

3. Komisija prouči primer, zlasti s pomočjo ustreznih podatkov, in se po posvetovanju z odborom iz člena 15(1) v roku 1 meseca po prejemu zahtevka države članice odloči, ali so zaščitni ukrepi potrebni, in jih v tem primeru sprejme.

Ti ukrepi lahko določajo, da je zemljepisno območje začasno izvzeto iz področja uporabe te uredbe.

Ukrepi, sprejeti v skladu s tem členom, veljajo največ 6 mesecev, njihov rok veljavnosti pa se lahko pod enakimi pogoji enkrat podaljša za isto obdobje veljavnosti.

Komisija nemudoma obvesti države članice in Svet o odločitvah, sprejetih v skladu s tem odstavkom.

4. Če se Komisija odloči sprejeti zaščitne ukrepe v zvezi z eno ali več državami članicami, se od pristojnih organov zadevnih držav članic zahteva, da za cestne prevoznike rezidente sprejmejo ukrepe v enakem obsegu ter da o tem obvestijo Komisijo. Ti ukrepi se uporabljajo najpozneje od datuma, ko začnejo veljati zaščitni ukrepi, ki jih sprejme Komisija.

5. Vsaka država članica lahko odločitev Komisije iz odstavka 3 v 30 dneh od prejema uradnega obvestila o odločitvi predloži Svetu. Svet lahko v 30 dneh po datumu te zahteve ali v primeru zahtev več držav članic po datumu prve zahteve s kvalificirano večino sprejme drugačno odločitev.

Za odločitev Sveta veljajo časovne omejitve veljavnosti iz tretjega pododstavka odstavka 3. Pristojni organi teh držav članic morajo sprejeti ukrepe z enakim učinkom za cestne prevoznike rezidente in o tem obvestijo Komisijo. Če Svet v roku, določenem v prvem pododstavku, ne sprejme odločitve, postane odločitev Komisije dokončna.

6. Če Komisija meni, da je treba ukrepe iz odstavka 3 podaljšati, da predloži Svetu, ki o tem odloča s kvalificirano večino.

POGLAVJE IV

MEDSEBOJNA POMOČ IN KAZNI

Člen 11

Medsebojna pomoč

Države članice si med seboj pomagajo pri zagotavljanju spremljanja uporabe te uredbe. Informacije si izmenjujejo preko nacionalnih kontaktnih točk, vzpostavljenih na podlagi člena 18 Uredbe (ES) št. 1071/2009.

Člen 12

Sankcioniranje kršitev s strani države članice sedeža

1. V primeru resne kršitve zakonodaje Skupnosti o cestnem prometu, storjene ali ugotovljene v kateri koli državi članici, pristojni organi države članice sedeža cestnega prevoznika, ki je storil takšno kršitev, sprejmejo ustrezne ukrepe, ki lahko vključujejo opomin, če to predvideva nacionalna zakonodaja, za spremljanje zadeve, kar lahko med drugim sproži naložitev naslednjih upravnih kazni:

- (a) začasni ali trajni odvzem nekaterih ali vseh overjenih verodostojnih kopij licence Skupnosti;
- (b) začasni ali trajni odvzem licence Skupnosti.

Te kazni se lahko določijo po sprejetju končne odločitve o zadevi glede na resnost kršitve, ki jo stori imetnik licence Skupnosti, in skupnega števila overjenih kopij navedene licence, ki jih ima cestni prevoznik na voljo za mednarodni promet.

2. V primeru resne kršitve v zvezi z vsako zlorabo potrdil za voznike, pristojni organi države članice sedeža cestnega prevoznika, ki je storil takšno kršitev, naložijo ustrezne kazni, kot so:

- (a) odložitev izdaje potrdil za voznike;
- (b) odvzem potrdil za voznike;
- (c) postavljanje dodatnih pogojev za izdajo potrdil za voznike zaradi preprečitve zlorabe;
- (d) začasni ali trajni odvzem nekaterih ali vseh overjenih verodostojnih kopij licence Skupnosti;
- (e) začasni ali trajni odvzem licence Skupnosti.

Te kazni se lahko določijo po sprejetju končne odločitve o zadevi glede na resnost kršitve, ki jo je storil imetnik licence Skupnosti.

3. Pristojni organi države članice sedeža pristojnim organom države članice, v kateri je bila kršitev ugotovljena, čim prej in najkasneje v 6 tednih po končni odločitvi glede zadeve sporočijo, ali so bile kazni iz odstavkov 1 in 2 tega člena naložene in katere kazni so to bile.

Če take kazni niso bile naložene, pristojni organ države članice sedeža navede razloge.

4. Pristojni organi zagotovijo, da so kazni, ki so bile naložene zadevnemu cestnemu prevozniku, sorazmerne s kršitvijo ali kršitvami, za katere so bile kazni naložene, pri tem pa upoštevajo vse kazni, ki so bile za isto kršitev naložene v državi članici, v kateri je bila kršitev ugotovljena.

5. Pristojni organi države članice sedeža cestnega prevoznika lahko v skladu z nacionalno zakonodajo sprožijo postopek zoper prevoznika pred pristojnim nacionalnim sodiščem. Pristojni organ države članice sedeža obvesti pristojni organ države članice gostiteljice o vseh odločitvah, sprejetih v ta namen.

6. Države članice cestnim prevoznikom zagotovijo pravico do pritožbe zoper vsako upravno kazen, ki jim je bila naložena v skladu s tem členom.

Člen 13

Sankcioniranje kršitev s strani države članice gostiteljice

1. Če pristojni organi države članice ugotovijo resno kršitev te uredbe ali zakonodaje Skupnosti o cestnem prometu, ki se lahko pripiše cestnemu prevozniku nerezidentu, država članica na ozemlju, na katerem je bila kršitev ugotovljena, pristojnim organom države članice sedeža čim prej in najpozneje v 6 tednih po končni odločitvi glede zadeve predloži naslednje informacije:

- (a) opis kršitve ter datum in čas, ko je bila kršitev storjena;
- (b) kategorijo, vrsto in resnost kršitve; ter
- (c) naložene in izvršene kazni.

Pristojni organi države članice gostiteljice lahko od pristojnih organov države članice sedeža zahtevajo, da uvedejo upravne kazni v skladu s členom 12.

2. Brez poseganja v kakršen koli kazenski pregon so pristojni organi države članice gostiteljice pooblaščen, da naložijo kazni cestnemu prevozniku nerezidentu, ki je med opravljanjem kabotaže kršil to uredbo ali domačo zakonodajo ali zakonodajo Skupnosti o cestnem prometu na njihovem ozemlju. Take kazni se naložijo na nediskriminatorni podlagi. Te kazni so lahko med drugim opozorilo ali, če gre za težko kršitev, začasna prepoved opravljanja kabotaže na ozemlju države članice gostiteljice, v kateri je bila kršitev storjena.

3. Države članice cestnim prevoznikom zagotovijo pravico do pritožbe zoper vsako upravno kazen, ki jim je bila naložena v skladu s tem členom.

Člen 14

Vnos v nacionalni elektronski register

Države članice zagotovijo, da se resne kršitve zakonodaje Skupnosti o cestnem prometu, ki so jih storili cestni prevozniki s sedežem na njenem ozemlju in za katere je katera koli država članica naložila kazen, ter vsak začasni ali dokončni odvzem licence Skupnosti oziroma overjene verodostojne kopije licence vnesejo v nacionalni elektronski register podjetij cestnega prevoza. Vnosi v register, ki zadevajo začasni ali trajni odvzem licence Skupnosti, se v zbirki podatkov hranijo 2 leti od preteka obdobja odvzema v primeru začasnega odvzema in od datuma odvzema v primeru trajnega odvzema.

POGLAVJE V

IZVAJANJE

Člen 15

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor, ustanovljen s členom 18(1) Uredbe (EGS) št. 3821/85.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člen 5a(1) do (4) in člen 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Člen 16

Kazni

Države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve določb te uredbe, in sprejmejo vse potrebne ukrepe, da zagotovijo njihovo izvajanje. Tako določene kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Države članice do 4. decembra 2011 uradno obvestijo Komisijo o ustreznih ukrepih in v najkrajšem možnem času tudi o vsaki njihovi nadaljnji spremembi.

Države članice zagotovijo, da se vsi taki ukrepi sprejmejo brez diskriminacije glede državljanstva ali kraja sedeža cestnega prevoznika.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 21. oktobra 2009

Za Evropski parlament
Predsednik
J. BUZEK

Člen 17

Poročanje

1. Države članice vsaki 2 leti obvestijo Komisijo o številu cestnih prevoznikov, ki imajo na dan 31. decembra v prejšnjem letu licence Skupnosti, in o številu overjenih verodostojnih kopij, ki ustrezajo vozilom, ki so na ta datum v obtoku.

2. Države članice Komisijo prav tako obvestijo o številu potrdil za voznike, izdanih v prejšnjem koledarskem letu, ter o številu potrdil za voznike, ki so 31. decembra navedenega leta v obtoku.

3. Komisija do konca leta 2013 pripravi poročilo o stanju na trgu cestnega prevoza v Skupnosti. To poročilo zajema analizo razmer na trgu, med drugim tudi oceno učinkovitosti kontrol, in določitev pogojev zaposlitve v tem poklicu ter oceno, ali je usklajitev pravil, med drugim na področju izvrševanja in dajatev za uporabo cest ter socialne in varnostne zakonodaje, napredovala toliko, da se lahko predvidi nadaljnje odpiranje domačih trgov cestnega prevoza, vključno s kabotažo.

POGLAVJE VI

KONČNE DOLOČBE

Člen 18

Razveljavitve

Uredbi (EGS) št. 881/92 in (EGS) št. 3118/93 ter Direktiva 2006/94/ES se razveljavijo.

Sklicevanja na razveljavljeni uredbi in direktivo se štejejo za sklicevanja na to uredbo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge IV.

Člen 19

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 4. decembra 2011, z izjemo členov 8 in 9, ki se uporabljata od 14. maja 2010.

Za Svet
Predsednik
C. MALMSTRÖM

PRILOGA I

Zaščitni elementi licence Skupnosti in potrdila za voznike

Licenca Skupnosti in potrdilo za voznike mora imeti vsaj dva od naslednjih zaščitnih elementov:

- hologram,
 - posebna vlakna v papirju, ki postanejo vidna pod UV svetlobo,
 - vsaj eno vrstico mikroteksta (tisk, viden le s povečevalnim steklom in ki ga fotokopirni stroj ne more reproducirati),
 - otipljive znake, simbole ali vzorce,
 - dvojno številčenje: serijska številka licence Skupnosti, overjene kopije licence ali potrdila za voznike, kakor tudi številka izdaje za vsak primer,
 - vzorec ozadja s tankimi vzorci giljoš in mavričnim tiskom.
-

PRILOGA II

Vzorec licence Skupnosti

EVROPSKA SKUPNOST

(a)

(Svetlo modra barva barvnega sistema Pantone, format DIN A4, celulozni papir, 100 g/m² ali več)

(Prva stran licence)

(Besedilo v uradnem jeziku (enem od uradnih jezikov) države članice, ki izdaja licenco)

Prepoznavni znak države članice ⁽¹⁾ , ki izdaja licenco

Ime pristojnega organa ali telesa

LICENCA št.

(ali)

OVERJENA VERODOSTOJNA KOPIJA št.

za mednarodni cestni prevoz blaga za najem ali plačilo

Ta licenca daje pravico ⁽²⁾

.....

do izvajanja mednarodnega cestnega prevoza blaga za najem ali plačilo na vsaki progi, za vožnje ali dele voženj, ki se izvajajo za najem ali plačilo na ozemlju Skupnosti, kot je določeno v Uredbi (ES) št. 1072/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o skupnih pravilih za dostop do trga mednarodnega cestnega prevoza blaga in ob upoštevanju splošnih te pogojev licence.

Posebne opombe:	
.....	
Ta licenca je veljavna od	do
Izdana v,	dne
..... ⁽³⁾	

⁽¹⁾ Prepoznavni znaki držav članic so: (B) Belgija, (BG) Bolgarija, (CZ) Češka, (DK) Danska, (D) Nemčija, (EST) Estonija, (IRL) Irska, (GR) Grčija, (E) Španija, (F) Francija, (I) Italija, (CY) Ciper, (LV) Latvija, (LT) Litva, (L) Luksemburg, (H) Madžarska, (MT) Malta, (NL) Nizozemska, (A) Avstrija, (PL) Poljska, (P) Portugalska, (RO) Romunija, (SLO) Slovenija, (SK) Slovaška, (FIN) Finska, (S) Švedska, (UK) Združeno kraljestvo.

⁽²⁾ Ime cestnega prevoznika ali ime njegovega podjetja in polni naslov.

⁽³⁾ Podpis in žig pristojnega organa ali telesa, ki licenco izda.

(b)

(Druga stran licence)

(Besedilo v uradnem jeziku (enem od uradnih jezikov) države članice, ki izdaja licenco)

SPLOŠNE DOLOČBE

Ta licenca se izda po Uredbi (ES) št. 1072/2009.

Imetniku daje pravico, da opravlja mednarodni cestni prevoz blaga za najem ali plačilo na vsaki progi za vožnje ali dele voženj na ozemlju Skupnosti in, kjer je to primerno, ob izpolnjevanju pogojev, določenih v teh določbah:

- če sta odhodni in namembni kraj v dveh različnih državah članicah, s tranzitom ali brez tranzita prek ene ali več držav članic ali tretjih držav,
- iz države članice v tretjo državo ali obratno, s tranzitom ali brez njega skozi eno ali več držav članic ali tretjih držav,
- med tretjimi državami s tranzitom prek ozemlja ene ali več držav članic,

in prazne vožnje v zvezi s takim prevozom.

Pri prevozu iz države članice v tretjo državo in obratno ta licenca velja za tisti del vožnje, ki se izvaja na ozemlju Skupnosti. V državi članici nakladanja ali razkladanja velja le po sklenitvi potrebnega sporazuma med Skupnostjo in zadevno tretjo državo v skladu z Uredbo (ES) št. 1072/2009.

Licenca se izda na ime imetnika in ni prenosljiva.

Pristojni organ države članice, ki je izdal licenco, lahko imetniku licenco odvzame predvsem:

- kadar ni izpolnil vseh pogojev za uporabo licence,
- kadar je predložil nepravilne informacije v zvezi s podatki, ki se zahtevajo za izdajo ali podaljšanje licence.

Izvirnik licence mora hraniti prevozno podjetje.

Overjeno kopijo licence je treba hraniti v vozilu ⁽¹⁾. Kadar gre za spojeno kombinacijo vozil, je treba licenco hraniti v motornem vozilu. Licenca velja za spojeno kombinacijo vozil celo takrat, kadar priklopnik ali polpriklopnik ni registriran ali nima dovoljenja za uporabo cest v imenu imetnika licence ali če je registriran ali ima dovoljenje za uporabo cest v drugi državi.

Licenca mora biti predložena na zahtevo pooblaščenega inšpektorja.

Na ozemlju države članice mora imetnik izpolnjevati zakone in druge predpise, ki veljajo v tej državi, zlasti v zvezi s prevozom in prometom.

⁽¹⁾ „Vozilo“ pomeni motorno vozilo, ki je registrirano v državi članici, ali spojeno kombinacijo vozil, od katerih je vsaj motorno vozilo registrirano v državi članici, ki se uporablja izključno za prevoz blaga.

PRILOGA III

Vzorec potrdila za voznike
EVROPSKA SKUPNOST

(a)

(Rožnata barva barvnega sistema Pantone, format DIN A4, celulozni papir, 100 g/m² ali več)

(Prva stran potrdila)

(Besedilo v uradnem jeziku (enem od uradnih jezikov) države članice, ki izdaja potrdilo)

Prepoznavni znak države članice ⁽¹⁾ , ki izdaja potrdilo	Ime pristojnega organa ali telesa
--	-----------------------------------

POTRDILO ZA VOZNIKE št. ...

za prevoz blaga po cesti za najem ali plačilo v okviru licence Skupnosti

(Uredba (ES) št. 1072/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o skupnih pravilih za dostop do trga mednarodnega cestnega prevoza blaga)

To potrdilo potrjuje, da je na podlagi dokumentov, ki jih je predložil:

.....
.....⁽²⁾

naslednji voznik:

Ime in priimek	
Datum in kraj rojstva	Državljanstvo
Vrsta in referenčna številka osebnega dokumenta	
Datum izdaje	Kraj izdaje
Številka vozniškega dovoljenja	
Datum izdaje	Kraj izdaje
Številka socialne varnosti	

je zaposlen v skladu z zakoni ali drugimi predpisi in po potrebi v skladu s kolektivnimi pogodbami, glede na predpise, ki se uporabljajo v navedeni državi članici, o pogojih zaposlitve in poklicnega usposabljanja voznikov za opravljanje cestnih prevozov v navedeni državi:

.....⁽³⁾

Posebne opombe:

To potrdilo je veljavno od	do
Izdano v	dne
..... ⁽⁴⁾	

⁽¹⁾ Prepoznavni znaki držav članic so: (B) Belgija, (BG) Bolgarija, (CZ) Češka, (DK) Danska, (D) Nemčija, (EST) Estonija, (IRL) Irska, (GR) Grčija, (E) Španija, (F) Francija, (I) Italija, (CY) Ciper, (LV) Latvija, (LT) Litva, (L) Luksemburg, (H) Madžarska, (MT) Malta, (NL) Nizozemska, (A) Avstrija, (PL) Poljska, (P) Portugalska, (RO) Romunija, (SLO) Slovenija, (SK) Slovaška, (FIN) Finska, (S) Švedska, (UK) Združeno kraljestvo.

⁽²⁾ Ime ali naziv podjetja in polni naslov cestnega prevoznika.

⁽³⁾ Ime države članice, v kateri ima sedež cestni prevoznik.

⁽⁴⁾ Podpis in žig pristojnega organa ali telesa izdajatelja.

(b)

(Druga stran potrdila)

(Besedilo v uradnem jeziku (enem od uradnih jezikov) države članice, ki izdaja potrdilo)

SPLOŠNE DOLOČBE

Potrdilo je izdano v skladu z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1072/2009.

Potrjuje, da je navedeni voznik zaposlen v skladu z zakoni ali drugimi predpisi in po potrebi v skladu s kolektivnimi pogodbami, glede na predpise, ki se uporabljajo v navedeni državi članici, o pogojih zaposlitve in poklicnega usposabljanja voznikov za opravljanje cestnih prevozov v navedeni državi.

Potrdilo za voznike je last cestnega prevoznika, ki ga da na voljo vozniku, imenovanemu v njem, kadar voznik vozi vozilo ⁽¹⁾, vključeno v prevoz na podlagi licence Skupnosti, ki je bila izdana navedenemu prevozniku. Potrdilo za voznike ni prenosljivo. Potrdilo za voznike velja, dokler so izpolnjeni pogoji, pod katerimi je bilo izdano, in ga mora cestni prevoznik nemudoma vrniti pristojnim organom, ki so ga izdali, če ti pogoji niso več izpolnjeni.

Pristojni organ države članice, ki ga je izdal, ga lahko odvzame, zlasti kadar imetnik:

- ne izpolnjuje vseh pogojev za uporabo potrdila,
- predloži napačne informacije v zvezi s podatki, ki so potrebni za izdajo ali podaljšanje potrdila.

Overjeno kopijo potrdila mora hraniti prevozniško podjetje.

Izvirnik potrdila se mora hraniti v vozilu in ga mora voznik predložiti na zahtevo pooblaščenega inšpektorja.

⁽¹⁾ „Vozilo“ pomeni motorno vozilo, ki je registrirano v državi članici, ali spajeno kombinacijo vozil, od katerih je vsaj motorno vozilo registrirano v državi članici, in se uporablja izključno za prevoz blaga.

PRILOGA IV

Korelacijska tabela

Uredba (EGS) št. 881/92	Uredba (EGS) št. 3118/93	Direktiva 2006/94/ES	Ta uredba
Člen 1(1)			Člen 1(1)
Člen 1(2)			Člen 1(2)
Člen 1(3)			Člen 1(3)
Priloga II		Člen 1(1) in (2), Priloga I, člen 2	Člen 1(5)
		Člen 2	Člen 1(6)
Člen 2			Člen 2
Člen 3(1)			Člen 3
Člen 3(2)			Člen 4(1)
Člen 3(3)			Člen 5(1)
Člen 4			
Člen 5(1)			Člen 4(2)
Člen 5(2)			Člen 4(3)
Člen 5(3)			Člen 4(4)
			Člen 4(5)
Člen 5(4), Priloga I			Člen 4(6)
Člen 5(5)			Člen 4(2)
Člen 6(1)			Člen 5(2)
Člen 6(2)			Člen 5(2)
Člen 6(3)			Člen 5(3)
Člen 6(4)			Člen 5(6)
Člen 6(5)			Člen 5(7)
Člen 7			Člen 6
Člen 8(1)			Člen 7(1)
Člen 8(2)			Člen 7(2)
Člen 8(3)			Člen 12(1)
Člen 8(4)			Člen 12(2)
Člen 9(1) in (2)			Člen 12(6)
	Člen 1(1)		Člen 8(1)
	Člen 1(2)		Člen 8(5)
	Člen 1(3) in (4)		Člen 8(6)
	Člen 2		
	Člen 3		
	Člen 4		
	Člen 5		
	Člen 6(1)		Člen 9(1)
	Člen 6(2)		
	Člen 6(3)		Člen 9(2)
	Člen 6(4)		
	Člen 7		Člen 10

Uredba (EGS) št. 881/92	Uredba (EGS) št. 3118/93	Direktiva 2006/94/ES	Ta uredba
Člen 10			Člen 17(1)
Člen 11(1)	Člen 8(1)		Člen 11
Člen 11(2)			Člen 13(1)
Člen 11(3)			Člen 12(4)
Člen 11a			
	Člen 8(2) in (3)		Člen 13(2)
	Člen 8(4), prvi in tretji pododstavek		
	Člen 8(4), drugi pododstavek		Člen 12(4)
	Člen 8(4), četrti in peti pododstavek		Člen 12(5)
	Člen 9		Člen 13(3)
Člen 12			Člen 18
Člen 13			
Člen 14	Člen 10		
	Člen 11		
Člen 15	Člen 12	Člen 4	Člen 19
		Člen 3	
		Člen 5	
		Priloga II, III	
Priloga I			Priloga II
Priloga III			Priloga III
	Priloga I		
	Priloga II		
	Priloga III		
	Priloga IV		